

"Encara avui hi ha qui es mor d'amor"

Després de l'èxit de 'Cosas que nunca te dije', Isabel Coixet ha estrenat la seva tercera pel·lícula, 'A los que aman', una història d'amor ambientada al segle XVIII. Olalla Moreno protagonitza el film al costat de Patxi Freytez, Monica Bellucci i Albert Pla.

La directora de cinema Isabel Coixet, en la presentació de 'A los que aman' al Festival Internacional de Cinema de Catalunya. Darrere, l'acompanyen l'actriu Olalla Moreno i el cantant i actor Albert Pla.

MARC VILA

—Es pot morir d'amor a finals del segle XX o això només era possible al segle XVIII?

—Era més possible al segle XVIII, però encara avui, a finals del segle XX, hi ha gent que es mor d'amor. Vaig preguntar a diversos psicòlegs si actualment hi havia casos i tots van coincidir a dir-me que hi ha més gent del que ens imaginem que pateix moltíssim per amor. La decisió de situar aquesta història d'amor al segle XVIII la vaig prendre perquè tenia ganes d'explorar nous terrenys. Com a tots els cineastes, m'agrada experimentar amb nous territoris i fer pel·lícules diferents les unes de les altres. Vaig triar el segle XVIII perquè és una època que sempre m'ha fascinat. La veritat és que he xalat molt recreant una altra època.

—Es va trobar amb alguna dificultat a l'hora de situar la història al segle XVIII o l'amor és universal i atemporal?

—Vam consultar moltes obres del segle XVIII, sobretot moltes obres de Stendhal, però no crec que el fet de situar la història al segle XVIII sigui cap dificultat per entendre-la. Als quinze minuts de pel·lícula ja has oblidat que et trobes en una altra època, t'oblides del llenguatge, dels vestits, dels decorats i entres en la història d'amor. Tampoc volia fer res molt mastegat perquè l'entengués tothom, volia ser fidel al llenguatge i a l'ambient de l'època. Ara bé, crec que quan entres a la pel·lícula t'oblides d'aquesta distància temporal i acaba sent quelcom secundari. Jo només volia explicar una història d'amor que he situat al segle XVIII, com podia haver-la situat en un altre temps.

—Quines pel·lícules "d'època" li han servit de referent per realitzar A los que aman?

—Vam veure moltíssimes pel·lícules "d'època". Ara bé, el film que potser m'ha influït més és *Tots els matins del món*. Té un to melancòlic que és comú a la meua pel·lícula. També vam veure *La pasión de Juana de Arco* i *L'edat de la innocència*, una pel·lícula de Martin Scorsese que va ser molt criticada però que per a mi és una obra mestra. A més, he fet, o he intentat fer, un petit homenatge a *La nit del caçador*, de Charles Laughton, una pel·lícula que no és "d'època" però que m'agrada molt. En *A los que*

L'amor impossible ha estat un dels temes més explotats en el setè art. Des de la primera pel·lícula dels germans Lumière els herois i heroïnes del cinema han lluitat bàsicament per aconseguir tres coses: amor, salut i diners. Potser no ben bé per aquest ordre, però sí amb la intenció de fer un trio.

Isabel Coixet ens parla d'aquesta obsessió per aconseguir la màxima felicitat que ha fet i fa patir tant la humanitat. La directora de *Massa vell per morir jove* (1988) i *Cosas que nunca te dije* (1995) ens presenta *A los que aman*, una apassionada història d'amor ambientada al segle XVIII. (Vegeu la crítica del film a la pàgina 92.)

aman hi ha un pla d'un ram de flors que se'n va pel riu, aquest és el petit homenatge a aquesta gran pel·lícula.

—Com va crear el personatge de Matilde, que interpreta Olalla Moreno?

—Volia un personatge molt passional per explicar aquesta història d'amor tan trista. Necessitava un personatge totalment ingenu, amb una alegria de viure gairebé infantil. Un personatge naïf que es converteix a través del patiment en una persona adulta i que enllacés aquest patiment amb l'alegria de viure. És un personatge que evoluciona, que tots els esdeveniments marquen la seva vida i el seu caràcter. Vaig provar moltes actrius i Olalla Moreno va ser la que millor em podia donar el que demanava. Té un rostre molt gràfic, d'una altra època. És increïble perquè del principi de la pel·lícula al final li canvia totalment l'expressió del rostre. Penso que l'Olalla és una gran actriu i que ho ha pogut demostrar amb la seva interpretació en *A los que aman*.

—El personatge que interpreta Albert Pla li escau com un guant. El paper estava pensat per a ell?

—Albert Pla és un actor amb el qual feia temps que volia treballar. Ell va ser el primer en qui vaig pensar. Normalment, quan escric el guió d'una pel·lícula no m'imagino cares d'actors, però amb ell ho vaig tenir clar des del principi. Amb els altres personatges vaig fer càstings, com sempre acostumo a fer per escollir els actors.

MARC VILA

"Les meves pel·lícules parlen de la nostra obsessió per cercar la felicitat, ens passem la vida patint per aconseguir-la i no gaudim del moment. Jo reivindico el concepte de 'carpe diem'."

—Creu que hi ha algú que no es pugui sentir al·ludit amb el títol *A los que aman*?

—Sí, a vegades trobes gent que diu que no s'ha enamorat mai. Ara bé, la pel·lícula no és només per als que estimen o han estimat, sinó també perquè aprenguin a estimar aquells que diuen que no han estimat mai.

—Hi ha un tema que repeteix en les seves pel·lícules: la recerca de la felicitat. Per què aquesta obsessió?

—Perquè tothom està obsessionat per aconseguir la màxima felicitat. Molta gent es passa la vida intentant aconseguir-ho i acaba sent desgraciada perquè no ho aconseguix. Estem programats per aconseguir la màxima felicitat. Per a mi aconseguir la felicitat no és quelcom desitjable, perquè ens passem la vida patint per aconseguir-la i no disfrutem del moment. El que hauríem de reivindicar és el concepte de *carpe diem*, viure l'alegria del moment i gaudir del que tenim.

—Per a quan podem esperar la seva quarta pel·lícula?

—Ui!, de moment no. Això del cinema és molt cansat, ara toquen uns dies de vacances. Continuo amb la meua feina com a realitzadora d'espots publicitaris, però el cinema de moment queda aparcat fins més endavant. *A los que aman* ha estat demanada a molts festivals, però procuraré no excedir-me perquè és tremendament cansat això de la promoció!

"La pel·lícula no és només per als que estimen o han estimat, sinó també perquè aprenguin a estimar aquells que diuen que no han estimat mai."

Beatriz Cabezas

L'illa

Robert Creeley

Escrita en una prosa punyent i despullada que no s'ajusta a cap mode de ficció actual, *L'illa* aconsegueix una profunditat remarcable de percepció i comprensió. El progrés sense treva d'una situació crítica porta el protagonista a frec de la bogeria.

Di7 Edició
"Zitzània", 10

Inventari d'esglésies, 29 Barcelonès V (Barcelona capital IV)

Josep M. Gavín

Amb aquest volum, tot i que n'apareixerà un altre destinat a esmenar les mancances dels anteriors i que inventariarà les noves esglésies, conclou l'obra de Josep M. Gavín.

R. Dalmau, editor
"Arxiu Gavín"

ACOSTA'T

La Universitat de València té molt a oferir als seus amics i antics alumnes.

Pots demanar el teu butlletí d'inscripció per telèfon, fax, e-mail o correu a:

Amics i Antics Alumnes
de la Universitat de València
Fundació General de la Universitat de València
Patronat Cinc Segles

Pl. Forn de Sant Nicolau, 4. 46001 València

Tel.: 96 398 32 70

Fax: 96 386 46 20

E-mail: amics@uv.es

<http://www.uv.es/~csegles>